

Двър отъ яйцата не бѣхъ излунени. Види се, че кокошката не е можла да затоплюва всичкитѣ, та отъ това сѫ се поврѣдили.

Когато пиленцатата почнахѫ да ходѣтъ изъ двора, всѣко дѣте нарече по едно отъ тѣхъ за себе си и ходѣхѫ да ги гледатъ, когато кокошката имъ ровеше за храна и ги къткъши. Тѣ не можахѫ да се начудїтъ, като виждахѫ, че тя не остави ни едно пиленце да се изгуби или да гладува.

Сутринъ Радка трошеше на пилцитѣ трохи, за това всички иж запознахѫ и доождахѫ, щомъ ги скътка.

Пѣтътъ до толкова бѣше иж запозналъ, та самичакъ отиваше да кълве отъ хлѣба, който Радка държеше въ ръцѣтѣ си.

На другата година пиленцатата станаа голѣми кокошки, а иѣкои отъ тѣхъ пѣтли. Радкина майка остави само кокошките за да имъ несѫтъ яйца.